

Kdo se chce při svých túrách procházet, aniž by dlouhou dobu potkal další turisty, vidět vzácné a ve střední Evropě jedinečné orchidejové louky nebo si nechat vyvěstít budoucnost od tajemných bohů, kopaničářských věštkyň a nevadí mu nepříliš rozvinutá turistická infrastruktura, měl by přijet do Bílých Karpat.

Základní informace

Na seznam biosférických rezervací UNESCO byla moravská část Bílých Karpat zapsána v roce 1996. Bílé Karpaty se rozprostírají na ploše více než sedm set kilometrů čtverečních na území tří okresů – Hodonín, Uherské Hradiště a Zlín. Biosférická rezervace UNESCO začíná na jihu u města Strážnice, pokračuje přes obce na hranici se Slovenskem, jako je Velká nad Veličkou, Vyškov, Starý Hrozenkov, zasahuje do největších a nejznámějších moravských Lázní Luhačovice a na severu hranice končí v blízkosti Valašských Klobouk.

Bílé Karpaty

Čarodějný kraj květinových luk

Snímek archiv

Biosférická rezervace na česko-slovenském pomezí je pověstná tisíci hektary jedinečných květnatých luk s vysokým zastoupením kriticky ohrožených druhů rostlin. Patří k nejcennějším lučním biotopům Evropy.

Na území národní přírodní rezervace Čertoryje v jižní části Bílých Karpat se vyskytuje přes 450 druhů rostlin. Další přírodní rezervace Javořina u obce Strání a nedaleko nejvyššího vrcholu necelých tisíc metrů vysoké Velké Javořiny je zase známá pralesním ekosystémem, který se tady vyvíjí více než sto let bez zásahu člověka. Chránit ho začali už na počátku minulého století vlastníci z rodu Lichtenstein.

Staré zvyky

Ale nejenom jedinečné přírodní útvary stojí v Bílých Karpatech za vidění. Zají-

mavé jsou po stránkách rozházené chalupy kopaničářských či pasekářských obcí jako jsou Lopeník, Žitková nebo Vyškovec.

A když návštěvníky omrzí chodit a kochat se krásnou, ale liduprázdnou horskou krajinou, tak se jim nabízí možnost návštěvy největších a nejznámějších moravských Lázní Luhačovice, které také do biosférické rezervace částí patří.

Civilizací jen málo dotčená krajina Bílých Karpat skýtá překrásné výhledy na pestrou mozaiku drobných políček, sadů, remízků a bělo-karpatských luk – s orchidejemi. A to není všechno, třeba v lomu Bučník u obce Komňa se nachází atraktivní šperkařská surovina – porcelanit. Obdobných nalezišť je jenom pár Evropě.

To, že v krajině Bílých Karpat nebyly postaveny žádné velké průmyslové podniky a lidem se částečně podařilo

navázat na tradiční způsoby hospodaření, vyzkoušené staletými zkušenostmi předků, přispělo k tomu, že se podařilo uchovat a někde i obnovit staré tradice.

Při vycházkách Bílými Karpaty tak lze ještě dnes spatřit i původní sušárny na ovoce, tradice sušení ovoce přitom sahá až do sedmnáctého století. Sušárny, to byla teplá a voňavá místa, kde se sušilo ovoce a taky koštovala výborná místní slivovice. Sušené ovoce z Bílých Karpat přitom ještě počátkem minulého století bylo vyhledávaných artiklem v císařské Vídni. Funkčních sušáren už nyní není v Karpatech mnoho, mezi jednu z fungujících například patří dvě stě let stará sušárna v Hostětíně, kterou před čtyřmi roky zrekonstruovali místní ochránci. A ovocnář Zdeněk Ševčík z Pitína, který se na sušení ovoce specializuje, se loni stal ekologickým země-